

TURCSÁNY PÉTER

A pünkösdi úton

*Mindenkiről tudnia kell valakinek,
mindenkinek tudni kell, hogy valaki tud róla.
Nem is elsősorban a kapcsolat fontos,
hanem a bizonyosság, a ráérzés,
hogy valaki együtt érez velünk.*

A részvét kivirágzása.

*E nélkül a magány a halál előszobája,
ezzel: az élet bemosolygása
zárt ablakon túlra.*

*Mintha egy fehér könyv lennék,
amelybe valaki ír.
Fehér betűkkel, és csak ő látja.
Én csak mutathatom azoknak,
akiket érdekel.*

*Angyalírás a napok
közömbös lapjaira.*

*Órakondulás
egy ódon faburkolatú dobozban,
nagyanyáink idejében,
amely kihullt az időből,
és ismét meghalljuk.*

Szeretet és ragaszkodás szavai.

*Kihez? Az emberi hűség közös lelkéhez.
Hűség az úthoz,
amelyre elküldöttek vagyunk
mint hírvivők.*

*Angyalok könyvét lapozzuk,
angyalok útját járjuk.*

Életének hatvanötödik évében, szeptember 29-én tragikus hirtelenséggel elhunyt Turcsány Péter költő, író, műfordító, szerkesztő. 1991 óta vezette a Kráter Műhely Egyesületet és Könyvkiadót, amely többek között Wass Albert műveit tette hozzáférhetővé. Itt olvasható versét – egyik utolsó alkotását – néhány héttel halála előtt bocsátotta rendelkezésünkre. Szerkesztőségünk megrendülten búcsúzik tőle.